

de, at nu var Holland med. Med andre ord: Vi ved alle, at nu er vi klar til at tage også den formelle beslutning om et nyt 5-årigt rammeprogram, og det gør vi helt formelt på det næste rådsmøde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes ikke, ministeren rigtigt svarer på spørgsmålet. Når man læser de tilgængelige tekster, får man altså ikke belæg for det, ministeren nu siger, nemlig at det nærmest skal være en slags udveksling om oplysninger om de forskellige europæiske kulturer. Tværtimod understreges det jo i teksten, at disse aktioner skal bidrage til at øge de europæiske folks bevidsthed om at høre til det samme fællesskab.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren er indstillet på, når nu det her skal endeligt godkendes på det officielle kulturministermøde, at stemme for den formulering, jeg nævner her: at vi tilhører det samme fællesskab, nemlig EU.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er sådan, at i artikel 151 står der, at Fællesskabet bidrager til, at medlemsstaternes kultur kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig bidrager til at fremhæve den fælles kulturarv.

Vi har en fælles kulturarv, hvad enten vi kan lide det eller ej, og den fælles kulturarv er selvfølgelig også et fundament for samarbejdet i EU. Det rammeprogram, som bliver vedtaget, og som Danmark stemmer for ved næste rådsmøde, vil indeholde elementer, der også drejer sig om den fælles kulturarv, for vi kan hverken afskrive os vor historie eller skrive den om for den sags skyld.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil spørge ministeren, om vi ikke kan være enige om, at det er ganske mange penge. 1,3 mia. kr. til en sådan kampagnevirksomhed er jo ganske mange penge, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke sagen var en mere grundig debat værd. De penge kunne jo gøre utrolig meget gavn til genopbygning, f.eks. på Balkan, hvor man jo snart har fået ødelagt det hele. Det er altså mange penge at smide ud af vinduet, og jeg føler mig simpelt hen utryg ved det, der foregår.

Jeg har læst skildringer af, hvordan sagen opfattes i andre lande, og jeg tror, ministeren

står helt alene blandt kulturministrene med den udlægning af teksten, hun her i dag har præsenteret for Folketinget. I Tyskland f.eks. jubler man over, at man nu endelig har fået midler til at skabe en EU-nationalidentitet. Jeg vil godt spørge ministeren, om jeg ikke kan få en nærmere, grundig diskussion på det kommende Europaudvalgs møde, hvor vi skal behandle denne sag, og om ministeren måske vil bede om et nyt forhandlingsoplæg til det reelle indhold i sagen.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg har ikke så meget mere at tilføje til denne sag. Jeg har fået et klart mandat fra Europaudvalget, men jeg deltager gerne i debatter om europæisk identitet og dansk identitet, og jeg bidrager også gerne til debatter om, hvordan man via forskellige former for kulturpolitik både nationalt og internationalt kan bidrage til at få løst nogle af de problemer, vi står med, bl.a. på Balkan. Jeg tror nemlig, at noget af forklaringen på problemerne på Balkan i høj grad skyldes manglende kendskab til og manglende accept af den forskellighed, der kendetegner folkeslagene og de forskellige etniske grupper i Europa.

Målet med dette kulturprogram er lige præcis at skabe rammen for en samtale på tværs af forskellige etniske grupper og forskellige kulturer. Jeg tror, vi kan nå meget, meget langt i vores fredsbevarende arbejde, hvis vi havde bedre kendskab til hinandens forskellige kulturer, og under alle omstændigheder må vi sige, at det har været grundlaget for hele det mellemfolkelige samarbejde og de mellemfolkelige kulturudvekslinger, som har kendetegnet det danske demokrati til alle tider.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo ikke noget at sige til, at ministeren bliver så engageret i et spørgsmål som det her, som ministeren giver udtryk for; men ministeren må altså bestemme sig.

Ministeren strør om sig med bemærkninger. På det ene tidspunkt har vi den samme kultur, og derfor skal man lave de initiativer gennem EU, og på det andet tidspunkt har vi forskellige kulturer, og det er vigtigt, at de kulturer taler sammen og har samarbejde, for så kan vi undgå nogle konflikter.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er: Hvor går grænsen egentlig for regeringen med hensyn til kulturpolitik i EU? For Dansk Folkeparti